

til de enkelte Familier. Med en Pris af ca. 220 Kr. pr. Ton af Kul, som er den Pris, der i Øjeblikket betales, vil 1 hl. Kul koste ca. 17 Kr., altsaa lige saa meget, som en hel Ton kostede før Krigen, det vil sige 13 Gange den normale Pris. Enhver vil forstaa, at det for en meget stor Part af Husholdningerne er umuligt at betale disse Priser, og der er megen Ængstelse hos Forsørgerne for, at det ikke er muligt, selv om Brændselet skulde være for Haanden, at faa de nødvendige Penge til at betale det med.

Paa Grund af alt det, jeg her har fremført, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, under hvem jeg formener, at hele Brændselsspørgsmaalet fremdeles sorterer, hvilke Foranstaltninger den højtærede Indenrigsminister agter at træffe for at sikre Landet de nødvendige Brændselsforsyninger udefra, og hvilke Foranstaltninger den højtærede Indenrigsminister agter at træffe for at sikre Beboerne den ubemidlede Del af Befolkningen, Brændsel til overkommelige Priser. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil være i Stand til at give et tilfredsstillende Svar. Kan det ikke gives i Dag, har jeg nu givet den højtærede Indenrigsminister en Lejlighed til i hvert Fald at overveje Spørgsmaalet, indtil det Brændselslovsforslag, som endnu ikke er færdigbehandlet i det andet høje Ting, formentlig om faa Dage kommer til Behandling her i Salen. Jeg haaber i hvert Fald, at den højtærede Indenrigsminister vil give mig Ret i, at Spørgsmaalet er af uhyre Vigtighed, og at det er betimeligt, at det drøftes her i Rigsdagen, og at vi i Fællesskab gør vort bedste for at faa det løst paa en for Befolkningen tilfredsstillende Maade.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henvende mig til den højtærede Indenrigsminister med Anmodning om at give saa fyldestgørende Oplysninger om Regeringens Hensigt denne Sag vedrørende, som det paa nærværende Tidspunkt er muligt.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Hr. Hauge har selvfølgelig Ret i, at dette Spørgsmaal er af den alvorligste Karakter og maa paakalde alles Opmærksomhed, ikke blot her paa Rigsdagen, men ogsaa rundt i Kommunalbestyrelserne og i de private Hjem. Vanskelighederne ligger klart for os alle. De ligger deri, at de, der har Kullene, vil rationere os og indirekte eller direkte lægge Afgift paa Varerne til os. Nu var det ærede Medlem inde paa at spørge om, hvad Mini-

steriet kunde tænke sig at gøre i denne Sag, og jeg skal da først sige, at jeg ser et Led i Bestræbelserne for at skaffe bedre Forhold ogsaa paa dette Omraade i Ministeriets Virksomhed for at faa Arbejdet i Gang her i Landet, for at faa Skibene ud og derigennem faa Muligheder for til enhver Tid at faa tilført Brændsel. Der er nogle Socialdemokrater, der ler, jeg hører f. Eks. Hr. Sundbo fra Esbjerg le; men det er min Overbevisning, at hvis Staten havde baaret sig ad, som f. Eks. Københavns Kommunalbestyrelse har baaret sig ad, vilde det have været vanskeligere for os at skaffe Øre ude for vor Paapegen af, hvor vigtigt det er, at vi faar Tilførsel af Kul og faar dem hurtigt, end naar de Skibe, der kommer hjem med Kul, hurtigt gøres klare til at gaa ud og hente Kul igen.

Endvidere vil jeg gerne sige, at der straks, da Ministeriet blev dannet, indenfor Ministeriet blev optaget Overvejelser i denne Retning, og det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at der i Maj Maaned kom en Skrivelse fra den overordentlige Kommission til Indenrigsministeriet om disse Spørgsmaal. Der er optaget Undersøgelser og foretaget Overvejelser om denne Sag baade til engelsk Side og til amerikansk Side, og der er forskellige Forhandlinger i Gang med Tyskland; de er i Øjeblikket svævende, og det er vel ikke sandsynligt, at de bliver genoptaget, før Ministerkrisen er endt, men i alt Fald vil de saa hurtigt som muligt blive ført til en Afslutning. Endvidere har Ministeriet i Overensstemmelse med Kulfordelingsudvalget tilskrevet en Række Storforsbrugere om Muligheden af at optage Fællesindkøb.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Tørvespørgsmaalet. Jeg skal ikke komme ind paa hele den Diskussion, der førtes, den Gang man drøftede Spørgsmaalet om Maksimalpriser, men kun sige, at overfor mig har Brændselsnævnets Formand fremhævet, at han, saaledes som Forholdene havde artet sig, saa væsentlig anderledes paa det Spørgsmaal, end han den Gang gjorde. Men jeg finder Anledning til at fremhæve, at det af Foreningen af jydsk Tørfabrikanter netop i disse Dage i en Skrivelse til Indenrigsministeriet er gjort gældende, at der ikke vil være nogen som helst Vanskeligheder ved at faa de private Husholdninger forsynet, blot de vil melde sig med deres Bestillinger, og Transportspørgsmaalet — som det ærede Medlem ogsaa var inde paa — maa blive løst paa tilfredsstillende Maade. I Anledning af dette sidste har jeg straks efter, at jeg havde modtaget denne Skrivelse, henvendt mig til Transportnævnet og til Trafikministeriet. Det er da min Forvent-